

Sygn. akt IV Ua 19/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Rybniku IV Wydział

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Maria Olszowska

Sędziowie: ./.

Protokolant: Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2023r. w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy **J. T. /T./**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 09 czerwca 2023r. sygn. akt V U 314/22

oddala apelację

Sędzia Maria Olszowska

Sygn. akt IV Ua 19/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 października 2022r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu **J. T.** prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21 lipca 2022r. do 24 sierpnia 2022r. oraz zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2 641,46 zł. W uzasadnieniu organ wskazał, że ubezpieczony w okresie orzeczonej niezdolności do pracy z ubezpieczenia społecznego jako współnik jednoosobowej spółki w okresie od 27.07.2022r. do 29.07.2022r. miał zwartą umowę z Zakładem (...) SA z tytułu której, osiągnął przychód wykorzystując tym samym zwolnienie niezgodnie z jego celem.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za przedmiotowy okres oraz uchylenie obowiązku zwrotu. Wskazał, że organ nie wykazał, że ubezpieczony wykonywał w tym okresie pracę zarobkową. A nawet jeśli przyjąć, że wykonywał umowę w dniach 26 i 27.07.2022r. w przedmiocie zobowiązania się do wrażenia opinii na wskazany przez zleceniodawcę temat, to nie stanowiło to wykorzystania

zwolnienia niezgodnie z jego celem, albowiem ta czynność nie wymagała większej aktywności fizycznej i zajęła kilkanaście minut, nie sprzeciwiało się to też zaleceniom lekarza prowadzącego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia. Dodał, że zasiłek chorobowy jest wypłacany nie obok, ale w miejsce utraconego przez ubezpieczonego zarobku, a praca zarobkowa to każda aktywność ludzka zmierzająca do osiągnięcia zarobku, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu. Nadto wskazał, że przesłanki wskazane w art. 17 ustawy zasiłkowej są rozłączne.

Wyrokiem z dnia 9 czerwca 2023r. sygn. V U 314/22 Sąd Rejonowy w Rybniku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 lipca 2022r. do 24 sierpnia 2022r. z ubezpieczenia chorobowego (wspólnik jednoosobowej spółki) oraz zwolnił ubezpieczonego z obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego za ww. okres.

Sąd Rejonowy ustalił, że ubezpieczony prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w formie jednoosobowej spółki jawnej - zakład piekarski- i z tego tytułu podlega ubezpieczeniu chorobowemu.

Ubezpieczony miał orzeczoną niezdolność do pracy od dnia 21.07.2022r. do 24.08.2022r. z symbolem choroby M54 (rwa kulszowa).

Ubezpieczony z tytułu umowy zlecenia został zgłoszony przez (...) SA do ubezpieczenia społecznego w dniu 27.07.2022r. na okres dwóch dni, a w miesiącu sierpniu 2022r. płatnik wykazał z tego tytułu jego przychód w wysokości 217, 95 zł. Wykonana przez ubezpieczonego czynność polegała na udzieleniu przez Internet odpowiedzi na pytania, co zajęło mu około 45 minut. Ubezpieczony potraktował to jako formę rozrywki, oderwanie od problemów zdrowotnych. Małżonka ubezpieczonego ustalała kwestie techniczne i organizacyjne dotyczące przeprowadzonego z ubezpieczonym wywiadu oraz to ona wydrukowała umowę i ją wypełniła. Ubezpieczony jedynie się podpisał. Na podstawie opinii biegłego z zakresu neurologii L. K. Sąd I instancji ustalił, że wykonanie tych czynności przez ubezpieczonego nie spowodowało pogorszenia jego stanu zdrowia.

Zaskarżoną decyzją z 21 października 2022r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres oraz zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2 641,46 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie wskazując, że żaden z przeprowadzonych w sprawie dowodów nie potwierdził, aby ubezpieczony w czasie zwolnienia lekarskiego dokonał czynności sprzecznych z jego treścią lub mogących spowodować skutki polegające na pogorszeniu się stanu jej zdrowia. Wręcz przeciwnie-powołany w sprawie biegły z zakresu neurologii stwierdził, iż wykonana przez ubezpieczonego jednorazowa czynność dla (...) SA nie spowodowała pogorszenia jego stanu zdrowia i nie wykorzystał zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem. Sąd I instancji wskazał, że strony nie wniosły zarzutów do ww. opinii, a ponadto dopiero w trakcie postępowania sądowego organ rentowy zmienił pierwotną argumentację eksponując okoliczność, że ubezpieczony za wykonaną czynność otrzymał wynagrodzenie - czyli, że była to praca zarobkowa, co miałby być sprzeczne z założeniem ustawodawcy, iż zasiłek chorobowy ma rekompensować utratę dochodu, a nie stanowić dodatkowego dochodu.

Zdaniem Sądu Rejonowego w okolicznościach niniejszej sprawy wskazaną przez organ argumentację należy uznać za nietrafną. Mając na uwadze, iż była to czynność przypadkowa, jednorazowa, w niewielkim zakresie wynagrodzona, a sam rodzaj aktywności miała dla ubezpieczonego charakter rekreacyjny, to czynność tą należy uznać za działanie relewantnie neutralne względem art. 17 ust. 1 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Ubezpieczonemu nie można także przypisać złej woli czy świadomego wprowadzenia w błąd. Ubezpieczony nie oświadczył nieprawdy, nie przemilczał żadnej okoliczności. Nadto jak zostało to wskazane – kilkunastominutowa aktywność przed komputerem nie wpłynęła negatywnie na proces leczenia

ubezpieczonego. Wobec tego należy uznać, że nie zaistniała żadna z przesłanek utraty prawa do zasiłku chorobowego, świadczenie to jest świadczeniem należnym i nie zachodzą podstawy do żądania jego zwrotu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy i zaskarżając go w całości zarzucił mu naruszenie art.17 ust.1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, poprzez wadliwe zastosowanie i przyjęcie, że ubezpieczony wykorzystał zwolnienie lekarskie w sposób zgodny z celem tego zwolnienia, a podjęta przez niego aktywność zarobkowa pozostaje bez wpływu na prawo do świadczenia z uwagi na jej przypadkowy, jednorazowy charakter i tym samym nie utracił prawa do zasiłku chorobowego. Wskazał, że celem zwolnienia lekarskiego jest zalecenie powstrzymywania się od pracy, a celem zasiłku chorobowego kompensata utraconego dochodu. Zaś w niniejszej sprawie bezspornie wykazano, że ubezpieczony podjął dodatkowe zajęcie, za które otrzymał wynagrodzenie i powinien utracić prawo do zasiłku chorobowego niezależnie od czasochłonności realizowanego zlecenia, wysokości uzyskanego wynagrodzenia, a także okoliczności czy zajęcie to miało wpływ na czas trwania rekonwalescencji.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podzielił ustalenia i oceny Sądu I instancji i nie powtarzając szczegółowych ustaleń faktycznych i wnioskowań prawniczych zawartych w pisemnych motywach wyroku, przyjął je za własne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U z 2022 poz.1732) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Jak stanowi art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sąd Rejonowy wykazało jednoznacznie, iż w okresie orzeczonej niezdolności do pracy ubezpieczony nie wykorzystał zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem, bowiem nie dokonał czynności sprzecznych z jego treścią lub mogących spowodować skutki polegające na pogorszeniu się stanu jej zdrowia. Nie sposób również zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, że ubezpieczony w czasie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał pracę zarobkową, powodującą utratę prawa do zasiłku chorobowego. Słusznie wskazał Sąd I instancji, że była to czynność przypadkowa, jednorazowa, w niewielkim zakresie wynagrodzona, a sam rodzaj aktywności miał raczej dla ubezpieczonego charakter rekreacyjny. Zatem czynność tą należy uznać za działanie relewantnie neutralne względem art. 17 ust. 1 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Sąd Okręgowy podzielił przytoczone w tym zakresie orzecznictwo Sądu Najwyższego - postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2021 roku sygn. akt I USK 146/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2021 roku I USK 90/21, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 r., II UK 186/11, Legalis numer 526870.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i dokonał właściwej interpretacji przepisu 17 ust. 1 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego..., dochodząc do przekonania, że przyznane ubezpieczonemu świadczenie w postaci zasiłku chorobowego jest świadczeniem należnym, a tym samym brak podstaw do żądania jego zwrotu.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy nie ma wątpliwości, że wszystkie okoliczności sprawy zostały wszechstronnie rozpatrzone, a zarzuty zawarte w apelacji są nietrafione, zatem brak jest jakiegokolwiek podstawy do zmiany bądź uchylecia wyroku.

Zajmując takie stanowisko Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie i ją oddalił w trybie art. 385 kpc.

Sędzia